

♦ E.T. Seton: Protože jsem poznal trýzeň žízně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pít i jiní ♦

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

♦ Farnost sv. Cvrila a Metoděje ♦

Pozdrav z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života -

Jan 4,13-15

► [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

Bratřejovský měsíčník č. 259

září 2024

Vychází od března 2003

e-mail: frch182@centrum.cz * 606172316 * internetové stránky Studánky: www.fon-bratrejov.wz.cz

5.9. Matka Tereza z Kalkaty

Byl jsem bez přístřeší, a ty jsi mi otevřel dveře svého domu • Byl jsem nahý, a ty jsi mi dal svůj plášť • Byl jsem unavený, a ty jsi mne nechal odpočinout • Byl jsem vyděšený a ty jsi mne uklidnil • Byl jsem negramotný, a ty jsi mne naučil číst a psát • Byl jsem osamělý, a ty jsi vnesl do mé osamělosti lásku • Byl jsem ve vězení, a ty ses nebal mne navštívit • Ležel jsem bezmocný svou dlouhou chorobou, a ty jsi mne neúnavně ošetřoval • Byl jsem v cizině, a ty jsi mne tam přivítal • Byl jsem nezaměstnaný, a ty jsi mně našel práci • Byl jsem raněn v boji, a ty jsi mi ovázal rány • Hledal jsem trochu vlídnosti, a ty jsi mi podal ruku • Má pleť byla černá, nebo žlutá, nebo bílá. Posmívali se mi, doráželi na mne, a ty jsi mi pomohl s tím křížem • Byl jsem starý, a ty ses na mne tak hezky usmál • Byl jsem sklíčen starostmi, a ty ses o mé hoře se mnou podělil • Viděls mne poplivaného, zhanobeného, zašlapaného, zkrvaveného, a ty jsi mne poznal, ačkoliv má tvář byla zalita potem a krví • Když se mi posmívali, věděl jsem, že jsi mi nablízku svým srdcem • Když jsem byl šťastný, dovolils, abych se s tebou podělil o svou radost.

Byl jsem bez přístřeší...

**„ První chudoba národů
spocívá v tom,**

že neznají Krista.“

Jenom nějakým dílem můžeme vyjádřit svou lásku k Bohu. Vaše láska musí být vždycky nasměrována k někomu, a chudí, jeho bratři nejmenší, nám umožňují vyjádřit svou lásku, skrze ně. Práce je jenom výrazem naší lásky k Bohu. Láskou k lidem dokazujeme, že milujeme Boha.

/ Matka Tereza - Parafráze na Matoušovou 25 kap. Vyšlo pouze v samizdatu v r. 1977

Judovo vítězství nad Nikanorem 2 Mak 15, 1-37
čtení ze Starého zákona

Nikanorovi bylo udáno, že vojenské oddíly Judovy leží v samařských osadách, i rozhodl se, že je v sobotu bez nebezpečí napadne. Někteří Židé, kteří z donucení u něho konali vojenskou službu, namítali: *Nestíhej je tak násilným a nelidským neštěstím. Měj ve vážnosti den, který od pradávna posvětil Vševidoucí.* I ptal se ten praničema, zda je v nebi někdo tak mocný, že přikázal svěcení soboty. Odpověděli bez váhání: *Je to živoucí Pán, který na nebesích vládne, ten přikázal tuto týdenní slavnost.* Tu onen pravil: *A na zemi vládnu já a poroučím, abyste se chopili zbraní a konali, čeho si žádá královo blaho.* Ale nemohl svůj bezbožný úmysl vykonat.

Ve své vypínavé pýše hodlal Nikanor zbudovat nádherný pomník svého předpokládaného vítězství nad Judovými oddíly. Makabejec se však bez ustání spoléhal plný důvěry na podporu Páně. Zapřísahal své mužstvo, aby se nebáli útoku pohanů, nýbrž vzpomněli, jakou už přijali z nebe pomoc, a důvěřivě očekávali vytoužené vítězství od Všemohoucího. Také jim dodával odvahy slovy Zákona a proroků a jeho poukazy na dobytá vítězství v nich pobouzely větší odvalu. Byli celí nadšení a Juda dal své poukazy poukazuje na věrolomnost pohanů a je jich porušení přísahy. A ozbrojil kdekoho, nikoliv ochranným štítem a kopím, nýbrž vhodným a výmluvným povzbuzováním. Vyličil jim zcela věrohodný sen, zjevení, a všechny nadchl.

Toto bylo zjevení, kterého se mu dostalo: Viděl Oniáše, bývalého velekněze - *ušlechtilého a rozšafného muže*, skromného v chování, něžného celou bytostí, důstojného v řeči a od mládí pečlivě vzdělaného ve všech ctnostech, jak se modlil s rukama rozpjatýma za veškerou obec Židů. Potom se zjevila v stejném postoji jiná mužská postava, nejvyšší ctihodná, obklopená podivně nádherným leskem. I dal se Oniáš do řeči a pravil: *Toť milovník svých bratří, který se mnoho modlí za lid a za posvátné město, Jeremiáš, prorok Boží.* Tu vztáhl Jeremiáš pravici, podal mu Judovi zlatý meč a při tom pravil: *Přijmi tento posvátný meč, dar Boží. Tím zlomíš moc nepřátele.*

/ dokončení příště 432

***

Odložte telefony, všimněte si druhých
papež František

Bůh nás vidí jako děti, které je třeba povznést.

Povstaňte, řekl papež František mladým lidem v Benátkách. *Vstaňte ze země, protože jsme stvořeni pro nebe. Povstaňte ze smutku, abyste pozvedli svůj pohled vzhůru. Povstaňte, abyste se postavili před život, místo toho, abyste seděli na pohovce. Panna Maria, jakmile se dozvěděla, že se stane Matkou Boží, vstala a šla.*

Dodal, že první věc, kterou by měl každý z nás udělat, když se ráno probudí, je poděkovat Bohu za dar svého života krátkou modlitbou: *Můj Bože, děkuji ti za život. Můj Bože, dej, ať si svůj život zamiluji. Můj Bože, ty jsi můj život.*

Papež uznal, že mladí lidé musí bojovat s *tísnivou neukotveností*, která náš svět mění v odstíny šedi. *Kéž dovolíme Bohu, aby nás vzal za ruku, protože on nikdy nezklame ty, kdo mu důvěřují, ale vždy pozvedá a odpouští,* řekl papež František. Dodal, že i když upadneme nebo uděláme chybu, Bůh je tu, aby nás zvedl jako Otec, protože nás vidí pouze jako *děti, které může pozvednout, a ne jako zločince, které může potrestat.*

Dívejte se na druhé, ne na svůj smartphone

Poté, co jsme povstali ze spánku nebo hříchu, řekl papež, musíme *zůstat* v Ježíši prostřednictvím ctnosti vytrvalosti. Místo aby křesťané žili z rychlých emocí a momentálního uspokojení, jsou povoláni vytrvat společně ve víře a lásce tím, že se modlí ve společenství při mši svaté. Možná si řeknete: *Ale všude kolem mě je každý sám se svým mobilem, přilepený na sociálních sítích a videohrách,* řekl papež František. Vy však musíte nebojácně jít proti proudu: *vezměte život do svých rukou, zapojte se; vypněte televizi a otevřete evangelium; odložte mobil a setkávejte se s lidmi!*

Stejně jako gondoly, které brázdí benátské kanály, by mladí lidé měli veslovat proti proudu tím, že si nechají pomoci od Boha. *Veslování vyžaduje pravidelnost,* řekl papež. *Ale vytrvalost přináší odměnu, i když je cesta obtížná.*

Jsme darem pro druhé

Papež František se poté věnoval druhému slovesu, které popisuje Marii: *jít. Jestliže povstat znamená přijmout sebe sama jako dar, jít znamená učinit sebe sama darem,* řekl. *Je-li život darem, jsem povolán žít tak, že se daruji pro druhé.* Papež vyzval mladé lidi shromážděné v Benátkách, aby přijali Boží výzvu k účasti na jeho stvoření. *Stvoření nás vyzývá, abychom se sami stali tvůrci krásy, abychom vytvořili něco, co předtím neexistovalo,* řekl. *Život si žádá, aby byl darován, ne usměrňován; musíme se vymanit z hypnotického světa sociálních médií, který otupuje duši.*

Malujte ulice života evangeliem

Na závěr papež František vyzval mladé lidi, aby vytvořili jednoduchou modlitbu ze srdce a nabídli *gesto lásky někomu, kdo ho nemůže oplátit. Otevřete své srdce Bohu, děkujte mu a přijměte krásu, kterou jste; zamilujte si svůj život,* uzavřel. *Pak jděte! Vyjděte ven a kráčejte společně s ostatními; hleďte ty, kteří jsou sami, vybarvujte svět svou tvořivostí a malujte ulice života evangeliem. Vstaňte a jděte.*

***

✦ **Tweet papeže Františka: Víra se rodí ze soucitného pohledu, kterým na nás Bůh hledí. Obměkčuje tvrdost našich srdcí, hojí naše rány a dává nám nové oči, abychom se mohli dívat na sebe, na druhé a na každou situaci, kterou prožíváme, i na tu nejbolestivější.**

Blahopřání

3. září slaví svátek P. Mgr. Gregorz Kotynia
pastorační praxe 12.8.1992 – 1.8.1993

VZPOMÍNÁME

2. září by oslavil 89. narozeniny Josef Zádrapa
trvalý jáhen od 9.7.1994 – 26.12.2022

*****

**Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému
i našemu posvěcení. Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách**

***

**Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská
povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou
pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí
Kristova největšího daru pro vykopení světa - Benedikt XVI.**

***

HRAD V NITRU – První komnaty *sv. Terezie z Avily*

Než půjdeme dál, prosím vás, abyste se zamyslely nad tím, jak se promění tento úchvatný a zářivý hrad, tato východní perla, tento strom života, zasazený do samých živých vod života, jímž je Bůh, když se zamaže těžkým hříchem. Neexistují tak husté temnoty ani tak chmurné a temné věci, jež by tím nebyly překonány, a o hodně. Slunce, které mu dodávalo takovou krásu a jas, jako by v něm už nebylo, protože se z něho duše již netěší, přestože ještě zůstává v jeho středu. Vždy si uchovává schopnost kochat se jím, jako krystal odrážet paprsky, ale zatím si to ničím nezasluhuje; a pokud zůstává v tomto stavu, nejsou jí k ničemu pro získání slávy její dobré skutky, protože nevěřají z onoho principu, podle něhož se naopak vzdalují, a proto mu nemohou být milé. Vždyť, kdo spáchá smrtelný hřích, míní tím uspokojit ďábla a ne Boha; a protože ďábel je pouze temnota, ubohá duše se stane temnotou s ním.

Znám jednu osobu, již Pán chtěl ukázat stav duše ve smrtelném hříchu. Podle ní by bylo nemožné, aby ten, kdo to dobře pochopil, mohl ještě hřešit, i kdyby měl vytrpět nepředstavitelně větší trýzně, jen aby se vyhnul příležitostí. To ji naplnilo palčivou touhou, aby se o tom všichni přesvědčili. A já vás teď, dcerušky, zapřísahám, abyste

hodně prosily Pána za ty, kteří žijí v tomto stavu, neboť se stali stejně temnými jako jejich skutky.

Jako z průzračného pramene vyvěrají jen čistounké potůčky, tak i z duše v milosti: její skutky dokážou být velmi milé očím Boha i lidí, neboť pocházejí z onoho pramene života, do něhož je ona zasazena jako strom a mimo něj by nebyla ani svěží ani plodná. Ta voda ji uchovává, nedá jí uvadnout a umožňuje, aby nesla chutné plody, jestliže ji však duše vlastní vinou opustí, aby se usídlila jinde, ve špinavých a smrdutých vodách, bude z ní vyvěrat jen sama odporná nečistota.

Je však nutno si uvědomit, že pramen, či lépe řečeno, zářivé Slunce, jež je středem duše, neztrácí kvůli tomu ani svůj jas ani svou krásu. Je i nadále v duši a nic je nedokáže odbarvit. Představte si krystal vystavený slunečním paprskům, avšak zahalený do náramně černé látky: slunce se bude opírat do látky, ale krystal se nerozzáří.

Duše, vykoupené krví Ježíše Krista, otevřte oči a mějte slitování samy se sebou! Jak je to možné, že se nesnažíte odstranit smolu, která pokrývá váš krystal, když jste přesvědčeny o této pravdě? Překvapí-li vás smrt v tomto stavu, už nikdy se nebudete těšit oním světlem.

Ach, Ježíši! Jak strašné je vidět duši zbavenou tohoto světla. Jak ubohé jsou pak hradní komnaty! Jaký zmatek zachvátí smysly, jež v nich přebývají! Do jaké zaslepenosti upadnou a jak špatně vládnou mohutnosti, jež jsou jejich strážemi, správci a vrchními kuchaři! Protože však je strom zasazen přímo do země satana, co jiného z toho může vzejít?

Jednou jsem slyšela, jak se jedna duchovní osoba nedivila ani tak tomu, co dělá duše ve smrtelném hříchu, jako co nedělá. Ať nás Bůh ve svém milosrdenství uchrání před tak osudným zlem, neboť jen to si může zasloužit toto jméno, vždyť je hodné trestů, jež nebudou mít konce. V tomto bodě, mé dcerušky, musíme být vždy plny bázně, nikdy nepřestat prosit Boha, aby nás před tím uchránil, neboť nechrání-li město On, zbytečně se namáháme my, jež jsme sama nicota. Ta osoba mimoto říkala, že z té milosti, kterou jí Bůh udělil, načerpala dvojí prospěch: především nezměrnou bázeň urazit Ho, a proto Ho nepřestávala prosit, aby ji nenechal padnout, když uviděla tak nedozírné škody; a pak zrcadlo pokory, v němž viděla, že zdroj dobra, jež konáme, nepochází z nás, nýbrž z pramene, do něhož je zasazen strom duše, a ze Slunce, jež činí plodnými naše dobré skutky. Tato pravda se jí tak ujasnila, dodávala, že když udělala nějaký dobrý skutek nebo jen viděla, hned myslela na Toho, kdo byl jeho zdrojem, neboť byla přesvědčena, že se bez Jeho pomoci opravdu nic nedá dělat. Proto když se jí přihodilo, že vykonala něco dobrého, vzdávala díky Pánu a téměř vždy zapomínala sama na sebe.

***

✦ **Tweety papeže Františka: Modlitba nás proměňuje. Modlitba tlumí hněv, udržuje lásku, rozmnožuje radost a dodává sílu odpouštět** ✦ **Jaké jsou mé vztahy s druhými? Umím dávat, aniž bych očekával protislužbu? Umím udělat první krok k prolomení zdi mlčení a propastí odstupu?**

Rozhovor v sakristii

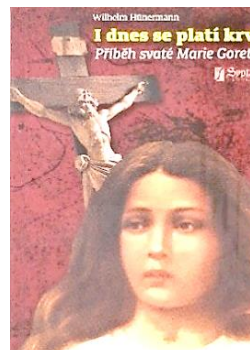

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti

Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann - čtení na pokračování

Když příští neděli skončila mše svatá a po ní následující křesťanské cvičení, šeptal Angelo své sestřičce: *Ty, počkej na mne venku! Já se musím pana faráře na něco zeptat.* Celý týden nosil své pochyby po onom rozhovoru ve chlévě. Chtěl slyšet odpověď na tolik otázek. Don Paliano se trochu udiveně zadíval na vesnického chlapce, který přišel do sakristie a ujišťoval ho, že si s ním musí o něčem důležitém promluvit. *Tak tedy do toho,* povzbuzoval ho duchovní. Jen chvilku zaváhal Angelo, zda by přece jen nebylo lepší zeptat se na něco nedůležitého, pak si ale dodal odvahy a řekl: *Pane faráři, chtěl bych se vás zeptat, proč jsou na světě bohatí a chudí - No, že jsou chudí, to souvisí jako všechno zlo s prvním hříchem. Země totiž už není žádným rájem, odpovídal kněz udiveně, všichni jsme v Adamovi zhřešili - Jen chudí, nebo i bohatí? - No ovšem i bohatí! - Hrabě Mazzoleni také? - Samozřejmě! Všichni lidé, kromě našeho Pána a jeho svaté Matky - Když tedy všichni zhřešili, proč nemají všichni stejný osud? Jak to, že pak jsou ještě lidé, kteří si žijí ve svých zámcích jako v ráji?*

Ach můj milý, nauč se znát trochu svět! usmíval se bolestně kněz. *Opravdu myslíš, že za zlatými dveřmi bohatých leží ráj? Jsou často nešťastnější a mnohem víc nespokojeni než nuzní. Hled', Angelo, dobrý Bůh vede každého zcela ojedinelou cestou. Někoho zahrne pozemskými statky a nechá ho vléct všechny ty po klady až k poslední bráně života, kde pak z toho zlatého břemene musí skládat účty. A mnohdy to bude těžké a strašně složité účtování, aby dotyčný dokázal, že spravoval pozemské statky správně. Jinému dá dobrý Bůh putovat tímto životem s docela lehkým nákladem. Když pak dojde k poslední bráně, je účtování hotovo raz dva. Hled', ty první nazývá svět bohatými a závidí jim, protože sám je zakoukán do těch statků. Ty druhé nazývá svět chudými a domnívá se, že jejich osud je zlý, protože toho nemají tolik na vlečení, co má on. Na chvíli se hoch zamyslel, pak ale zatřásl hlavou a namítl: *To zní hezky, ale docela to nesouhlasí - Že nesouhlasí? - Ne, důstojnosti! Podívejte se, chudák vleče přece pořádně těžké břemeno. Já to znám od nebohého tatínka, jak se on dřel a jak se plahočí maminka. A já sám to také nemám lehké. Ne, tak snadné to chudí nemají, každopádně ne pachtýři - Ach ano, to máš pravdu, přisvědčoval kněz. Každý si totiž nese ten svůj uzlíček a ten pak jednoho dne složí před dobrým Bohem. Víš, že bych chtěl být přítom, až budou bohatí a chudí odkládat své životní uzlíčky. Tu přijde nějaký takový nadutec a vybalí své pokladnice, zlaté nádoby, z nichž jedl a pil, a plné vaky peněz, jež nastřádal, a tak všechno své pozemské bohatství. Co myslíš, co mu na to řekne milý Pán Bůh? - Nevím! - Řekne: Můj drahý to tu nahoře nemá vůbec žádnou cenu. To s tebou nemůže přes poslední dveře. Jen to pěkně zahod'. Zde ti za to nikdo nedá ani zlámanou grešli. A přijde také chudák se svým břemenem a kus po kuse začne vybalovat a ukazovat milému Pánu Bohu. Tu je těžká práce,**

kteřou musel po léta vykonávat, úzkosti a starost o denní chléb, o ženu, o děti, o svůj dobytek, pak slzy, které proléval, a bídu a hlad, které snášel. A co myslíš, že řekne milý Pán Bůh tomu? - Jak bych věděl! - Můj drahý, ty přinášíš opravdu vzácné věci k mým dveřím. To ti bude v nebi zářit kolem hlavy víc než královská koruna. Kdo by pak na konci nechtěl být raději chudým než bohatým. Chlapec ztichl a jeho oči se rozjasnily. Po chvíli přemýšlení se ale ozval: Tak je to docela krásné a z tohoto hlediska se nezdá být chudoba žádným neštěstím. Ale nebylo by to lepší, kdyby byl majetek trochu spravedlivěji rozdělen? Nebo je to opravdu tak, že Pán Bůh a cířkev a římský papež to tak chtějí, aby jedni stěží měli chléb na příští den, zatímco ti druzí hýří a rozhazují? Chce to tak Bůh? - Chtěl bych rád vědět, kdo ti takové pomluvy navykládal, chmuřil se kněz. Chci tě ale o tom důkladněji poučit. To, co jsem ti právě říkal, je pravda a pramen útěchy pro chudé, je to pravá radostná zvěst pro každého, kdo trpí nouzi.

***

RADOST A BOLEST

Václav Renč

S útěchami a přísliby přichází Ježíš Kristus k těm, kdo v tomto životě potřebují naději, aby nepodléhali nejistotě a

pochybám, aby snesli nejrůznější zkoušky života, aby snesli sami sebe.

A takovou naději potřebujeme všichni. Bez naděje by se nám život často jevil nesmyslný. Třeba už jen pro to, že od zrození až do hrobu nás provází bolest. Proč? Musí to být? Jaký je její smysl? Trpíme za něco, tedy jakýsi trest, nebo pro něco, tedy výkupné za dosažení nějakého cíle? Jsou ovšem bolesti a bolesti. Je řada takových, které si zbytečně a hloupě přivozujeme sami: Nerozvážeností, nevázaností, neopatrností, nestřídmostí, ať v požitcích nebo v nějakém konání. Taková bolest je opravdu jen tím trestem a ničím víc. Nic nevykupuje, nic plodného z ní nevzejde, snad kromě poučení pro příště. Docela moudrý je táta, když pohrozí klukovi: Okamžitě slez z toho zábradlí, nebo jestli sletíš a zlomíš si nohu, tak ti ještě napraskám.

Všeobecně však je tomu s bolestí podobně jako se smrtí. Každý se jí bojí, a žádného nemine. Neoddělitelně patří k životu. Smrt dává našemu životu pečeť jedinečnosti, neopakovatelnosti, dovršení. Shrnuje všechno to, co je právě naším podílem na životě, na věčném životě, skřze Kristovu smrt a zmrtvýchvstání a skřze Boží milosřdenství. A bolest, hodiny, zkoušky bolesti, nám dává tuto drahocennost života poznat od kořene, řekl bych: vychutnat ji. Bez ní bychom pluli prostorem života jako nějakou mlžinou, bez tvaru, bez chuti a bez vůně. Bez ní bychom neměli míry ani pro krásu a sladkost života, ba ani pro život sám. Bez bolesti jako bychom život jen prospali. Bolest a radost jsou asi takové sestřry, jako nádech a výdech při dýchání. Prosme Krista, aby nám dal sílu naděje ve všech trampotách a utrpeních, a aby všechny naše zkoušky přijal jako náš podíl na jeho oběti lásky, ceně a záruce věčného radování.

/ Václav Renč 1911 - 1973 český básník, překladatel a esejista

Jak Bůh povolal právě tebe?

Zeptali jsme se čtyř žen, jak objevovaly ve svém životě povolání.

1/4 Bonaventura Týnovská OSF, Liberec.

Řeholní způsob života mne fascinoval, ale nedokázala jsem si představit, že bych žila v klášteře. Zlom nastal, když jsem ve druháku na vysoké škole odjela na týden jako dobrovolnice do uprchlického tábora na chorvatsko-srbských hranicích. Tehdy jsem vedla dlouhé debaty se zpovědníkem, který tam také byl. Kladla jsem si otázku: *Bože, co mám dělat se svým životem?* Studovala jsem psychologii, a to mě moc bavilo, ale zároveň jsem čím dál víc tíhla k františkánské spiritualitě, kterou jsem znala. Zpovědník mne povzbudil, abych navštívila libereckou komunitu Školských sester svatého Františka a seznámila se s nimi. U sester se mi líbilo, a tak jsem postupně vždy udělala další krok vpřed ve formaci, až jsem došla do noviciátu, pak k prvním slibům a teď k obnovám. Zsvěcený život mne pořád fascinuje, a ještě více to, že Bůh povolal zrovna mne.

2/4 Zuzana Lášková, Plzeň.

Už od mala jsem v sobě měla podezřelou touhu po Bohu. V hlavě jsem měla rozhodnuto: *zsvětit se Bohu je ten nejlepší možný způsob ob života.* Od studií na univerzitě jsem se začala intenzivně pohybovat mezi řeholními společenstvími. Hledala jsem, kde moje srdce zahoří. Pak se naskytla příležitost založit laicko-řeholní komunitu obláty. Ale ani tady, kde jsem se měla tak dobře, srdce nezahořelo. Byla jsem zoufalá. A pak přišla otázka: Co když mě Bůh k řeholnímu životu nevolá? Byl to boj. Nakonec jsem rezignovala na všechno, co jsem i pro svůj život naplánovala. Zjistila jsem že jediné, k čemu mě Bůh volá, je to, abych se jím nechala milovat. Žádná jiná očekávání ode mě nemá, nemusím plnit žádný *fahrplan*, aby se mnou byl spojený a já šťastná. A tak jsem opustila vysněnou cestu k řeholnímu životu. Teď mám před svatbou, a ještě nikdy jsem necítila Boha tak blízko. A hlavně - *srdce hoří.*

***

O čtyřech svíčkách: Mír, víra, láska a naděje

V místnosti tiše blikají čtyři svíčky. První šeptá: *Přináším mír, jenže lidé mě neumějí chránit,* a zhasne. Druhá prohlásí: *Jsem víra, avšak lidé mě nepotřebují,* a zhasne. Třetí nařiká: *Ztělesňuji lásku, ale lidé si mě neváží,* a zhasne. Náhle vstoupí malé dítě, které se lekne rostoucí tmy a začne plakat. Čtvrtá svíce promluví: *Neplač. Já jsem naděje. Dokud budu svítit, můžeš skrze mě znovu rozsvítit ostatní svíce.* Pokud máme naději, život může jít

dál. Naděje nás vede k našemu cíli. Naděje nutí lidi překonávat širé oceány, hledat nové země a činit nové objevy. Ztělesňuje podstatu snů a pohání ducha.

Jak si však udržet naději, když nám chybí mír, víra i láska?

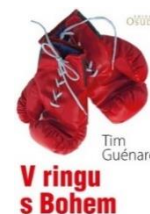
Když se zdá, že je vše ztraceno, musíme se odevzdat životu, přírodě nebo Vyšší moci a začít jim plně důvěřovat. Každá svíčka pohasíná, aby těsně před úplnou tmou umožnila rozhodujícímu okamžiku uchopit nit, která nás spojuje s naším zdrojem, s tím, co nás spojuje s podstatou našeho života, se silou lásky, obdarování a spojení. S touto silou pak můžeme společně jít dál a pokračovat v životě. Naděje působí jako most mezi hmotnou úrovní lidstva a vyšším duchovním světem. Zůstává věčně zapálená a symbolizuje věčné spojení. Pokud tedy naděje na okamžik pohasne, je to znamení, že se musíme znovu naladit a napojit na zdroj síly lásky a obdarování našeho života, abychom mohli přijmout harmonii, štěstí a mír, jež nám dodají sílu jít dál. /N.N.

***

Objevování mimozemšťanů

Obrácení slavného francouzského boxera

S partou jsme se měli sejít pětasedmdesát kilometrů odsud a podniknout tah po diskotékách, kde bych mohl pocvičit svou práci nohou. Na Zemi je sobota večer. Ještě nejsem křesťan a už se ze mě stává pokrytec ... Vymyslím si alibi, abych vysvětlil své dvouapůlhodinové zpoždění. Přece jim nepřiznám, těm svým potetovancům, že jsem byl na mši, že jsem vozil faráře na mašině a že mi dal Ježíšovo odpuštění! Lhát nemusím, kámoši se mě na nic neptají. Během flámu, ve čtyři hodiny ráno, se vynoří v mém zakaleném mozku nápad. Co kdybych jel navštívit otce Thomase? Nabídl mi, abych za ním přijel kdykoliv. Tak jedem! Uvidím, jestli mluví upřímně, nebo to jsou žvásty. Takhle všechny své budoucí přátele podrobím zkoušce, abych je otestoval, vytřídil a nepověsil si na krk falešníky. Nechám tu kámoše a jedu. Směr Trosly. Cesta nocí na plný plyn. Vesnice spí. Klíč najdu na určeném místě, ale dveře jsou otevřené. Po špičkách vejdu. Milý farář spí, pokojně, bez obav. Přistoupím k jeho posteli. Vzbudí se, žádná známka strachu. Dá nohy na zem, usměje se. A s šibalským, jiskrným pohledem se mě, o půl páté ráno, zeptá: *Chceš ještě Ježíšovo odpuštění?* Myslel jsem, že ho doženu k tomu, aby vybuchl, ale ne, on mě vítá, jako by otec vítal svého syna. Tenhle kněz mě převezl.

Elektrošok odpuštění

Thomas Philippe, můj milý farář. Chuť jít ho navštívit mě popadá jako chuť čurat. Dostanu ji ráno, zničehonic, a frčím k Trosly. Otec Thomas mi pokaždé dává Ježíšovo odpuštění. Tak dostávám, zcela zdarma, jako když si dáte aperitiv, aniž bych příliš věděl, co prožívám, úžasné láskyplné pohlázení. Nenápadně mě proměňuje. Rád se dívám na otce, jak se modlí se zavřenýma očima. Nazývám ho otcem, protože jím je. Z kamaráda se stal přítelem; a tohoto přítele jsem si vybral za otce. Měl jsem násilnického otce, Bůh mi v tomto knězi dává otce plného milosrdenství, který mi bere

všechno, co proti němu mám. Obrací naruby moji představu otce. Začínám být schopen představit si Boha Otce, aniž bych měl chuť vrazit mu pěstí. Říkám si: *Pokud je Bůh nekonečný, je ještě lepší než otec Thomas ... Je to možné? To by bylo neuvěřitelné!* Tato setkání otřásají mým nitrem. Cítím, že nenávisť k mému biologickému otci postupně taje. Chtěl bych si ji uchránit, tu touhu po pomstě, zadržet ji. Pomohla mi žít, vydržet na nohou, bít silněji. Záleží mi na ní. Přesto cítím, že se ve mně zmenšuje, proti mé vůli. Co se děje? V mé vlastní rodině mě nepřijali, krutě mě odvrhli. Žízním po pomstě tak silně, že chci zabít svého otce. Otec Thomas léčí tato zranění tím, že mi otevírá náruč: po kapkách vpravuje do mého srdce lásku, která mě začíná proměňovat. Při každém setkání Ježíšovo odpuštění. Chvilky pokoje. Neříkám nic ani knězi, ani Ježíšovi. Držím svou prořizlou hubu. Otec Thomas se vedle mě potichu modlí, ruku na mém rameni. Oči otevírám vždycky dřív než on, abych ho viděl při modlitbě. Je tak krásný, opravdový, zářící z nitra. Stávám se nenasytitelným konzumentem milosrdenství. Bulimikem odpuštění. Domek otce Thomase je moje čerpací stanice lásky. Tankovat chodím, jak nejčastěji to je možné.

***

Sociální síť olomoucké arcidiecéze

Olomoucké arcibiskupství rozšiřuje svou přítomnost na sociálních sítích. Chce tak přiblížit dění v místní církvi mladším generacím a nabídnout jim aktuální informace a inspiraci pro růst ve víře.

KDE NÁS SLEDOVAT?!

Sledujte nás na Webu, Facebooku, Platformě X a nově i na Instagramu.

Nenechte si ujít novinky a události z naší Arcidiecéze!

Moderní sociální sítě mají jednu výbornou vlastnost – jsou velmi rychlé a reagují na podněty, které člověk vnímá v daném okamžiku, třeba při nějaké kulturní nebo náboženské akci, při setkání. Je zasažený silným zážitkem a chce ho sdělit

druhým: Podívejte se, tady se odehrává cosi velkého a krásného. Jsem proto rád, že také naše arcibiskupství do tohoto prostoru vstupuje, říká olomoucký arcibiskup Josef Nuzik.

Chceš být vždy v obraze? Sleduj nás na Instagramu a měj přehled o všem, co se děje v naší olomoucké arcidiecézi! Přinášíme ti nejnovější zprávy, příběhy a krátká videa z církevních škol, setkání rodin, katechetů a mládeže aj. Nenech si ujít pozvánky na akce a události, živé přenosy z nejzajímavějších setkání a slavností. Buď s námi ve spojení a proživej dění v naší olomoucké arcidiecézi naplno! Těšíme se na tebe na Instagramu!

Využití rozmanitých komunikačních kanálů je podle správce sociálních sítí arcibiskupství Marka Poštulky základní předpoklad k tomu, aby se církev mohla úspěšně věnovat různým skupinám věřících: rodičům, seniorům, mládeži nebo dětem. Rozhodli jsme se k již fungující platformě X (Twitter) a k Facebooku přidat další síť – Instagram – která cílí především na mladou generaci, vysvětluje Poštulka a doplňuje: *Mladí lidé jsou nadějí církve a my s nimi chceme k této budoucnosti mířit.*

| z Liturgického kalendáře |

- září -

3.9.- památka **sv. Řehoře Velikého**, papeže a učitele církve *
6.9.- první pátek v měsíci * 13.9.- památka **sv. Jana Zlatoústého**, biskupa a učitele církve * 14.9.- svátek **Povýšení Svatého Kříže** * 20.9.- památka **sv. Ondřeje Kim Taegona**, kněze, **Pavla Chong Hasanga a druhů**, mučedníků * 21.9.- svátek **sv. Matouše**, apoštola a evangelisty * 23.9.- památka **sv. Pia z Pietrelciny**, kněze * 27.9.- památka **sv. Vincence z Paula**, kněze * 28.9.- **Slavnost sv. Václava**, mučedníka, hl. patrona českého národa a olomoucké arcidiecéze, doporučený svátek * 30.9.- památka **sv. Jeronýma**, kněze a učitele církve.

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela září:** 7.9.- Šafaříková Anna * 14.9.- Krček Lukáš
21.9.- Tomšů Jiří * 28.9.- Slováková Jana

✦ **USA:** Bývalá pornohvězda Bree Solstadová /na snímku/ se o letošních Velikonocích stala katoličkou. O své konverzi psala na sociálních sítích již nějakou dobu předtím. Byla známá u různých představení jako Miss B. Od počátku letošního roku se ale prezentovala na sociálních sítích jako Miss B Converted, tj. *Miss B. konvertující*.

Můj život už nikdy nebude tak jako předtím, řekla v rozhovoru pro časopis The Daily Signal. Plakala jsem radostí, když jsem poprvé přijala Tělo a Krev

Krista. 1. ledna 2024 napsala na X: **Rozhodla jsem se skoncovat s povoláním sexuální pracovnice. Lituji všech svých dosavadních hříchů. Vzdávám se dosavadního života plného hříchů, bohatství a ješitné posedlosti sebe samé.** Je to pokořující zkušenost a já od nynějška odevzdávám svůj život Ježíši. Na zesměšňující internetové komentáře odpověděla: *Váš posměch vede jen k tomu, že já svou lásku k Ježíši chci ještě více sdílet.* Solstadová ještě v mladistvém věku byla získána pro pornoprůmysl, deset let pózovala a nakonec skončila jako jeho producentka. V osmi letech byla pokřtěná a vyrostla v jedné protestantské denominaci. Po studiu v jedné koleji ztratila jakýkoliv vztah k víře a vedla život plný alkoholu, drog a promiskuitního sexu. Boží milost se jí dotkla při loňské návštěvě Itálie, kde ji uchvátila nádhera chrámů a mariánská úcta. Zamilovala si Pannu Marii a jak vypráví – díky ní poznala své strašlivé hříchů, rozhodla se s nimi skoncovat a stát se praktikující katoličkou. Živí se nyní tím, že ručně vyrábí a prodává růžence. *Dřív jsem dělala porno, teď dělám růžence, Dřív jsem dělala porno, teď dělám růžence,* říká s radostí.

/ kath.net, 22.4.2024

Pořad bohoslužeb

Neděle – 10:30hod. ✦ Středa – 17:30hod.

✦ ✦ ✦

Ne/1.- za **Ludmilu Tkadlecovou a manžely**

St/4.- za + **matku Štachovou, rodiče a sourozence**

Ne/8.- za **farníky**

St/11.- za + **rodinu Hejtmánkovu, zetě Antonína...**

Ne/15.- za **rodiče Sochorovy, živé a + děti, zetě...**

St/18.-

Ne/22.- za **rodiče Kubáníkovy, živé a + děti, zetě...**

St/25.- za **živou a + rodinu Bělíčkovu a Vašíčkovu**

Ne/29.- za **živou a + rodinu Janíkovu a Kráčalovu**

**Svatý Hostýn 17. 8. 2024
19. pouť naší farnosti**

Letošní léto bylo opravdu krásné – plné slunných dní s vysokými teplotami, téměř jako v tropech. Díky tomu jsme se nemuseli obávat, že by nám počasí na naši tradiční pouť nevyšlo. Termín byl domluven s P. Vladimírem i s našim řidičem autobusu, a sobota 17. srpna se ukázala jako ideální volba. Ani uzavírky spojené s „Barumkou“, které komplikují cesty kolem Slušovic a Trojáku, nám nebránily v pohodové pouti na Hostýn.

Letos jsme zvolili trochu jinou trasu a vynechali zastávku v Pozděchově, protože šest poutnic přijelo autem přímo do Bratřejova. Připojili se i někteří z Jasenné a ve Vizovicích přistoupil otec Vladimír.

Novinkou letošní pouti bylo to, že jsme nemuseli stoupat desítky schodů vzhůru od točny autobusu. Díky nové cestě jsme se dostali autobusem až k poutním domům,

odkud to k bazilice bylo jen pár kroků hezky po rovině. Tento pohodlný přístup jsme velmi ocenili.

Naše pout' měla letos i jedno příjemné překvapení. U oltáře, vedle našeho P. Vladimíra, sloužili také dva ministranti z bratřejovské farnosti – Štěpa Ponížil a Miky Jandek. Chlapci byli tak šikovní, že se hned po příjezdu na Hostýn ptali otce Vladimíra, jestli mohou ministrovat. Jejich zapojení bylo velmi hezkým oživením celé pouti. Otec Vladimír si pro nás připravil křížovou cestu, kterou jsme společně prošli a střídali se ve čtení.

Po duchovním občerstvení jsme se v poledne rozhodli posilnit i obědem. Někteří z nás dali přednost obědu venku u stánku, jiní si vychutnali jídlo v poutních domech. Počasí nám přálo – slunce krásně svítilo, a tak se hodila i osvěžující točená zmrzlina z nové kavárny pod bazilikou.

Mnozí z nás si nezapomněli zakoupit suvenýry – ať už svaté obrázky pro sebe či blízké, nebo hračky pro děti, které s nadšením procházely stánky.

Letošní pout' na Hostýn se skutečně vydařila. Byla to krásná pout' plná zážitků, na kterou budeme celý rok vzpomínat. Těšíme se, že se příští rok opět společně na Hostýn vypravíme ... už po dvacáté 😊

M. Poláchová

➔ Med a jeho účinky

Ekzém

Ekzém je trvalý zánět kůže. Protizánětlivé vlastnosti medu mohou pomoci snížit jeho příznaky, zatímco antibakteriální vlastnosti pracují na tom, aby se zabránilo další infekci. Opět, hledejte med, který má vysoké UMF hodnocení (tj. více než 10). Až najdete med, který chcete použít, stačí aplikovat přímo na červené, svědící a šupinaté oblasti, kde jsou příznaky ekzému. Zakryjte oblast fólií a nechte med dělat svou práci cca dvacet minut. Pak jemně opláchněte. Pokud se ekzém časem zhoršuje, zajděte za svým lékařem projednat, zda náhodou nebudete potřebovat lokální steroidní krém nebo něco podobného.

Škytavka

Zatímco mýty a legendy naznačují, že zadržet dech je jediný způsob, jak se zbavit škytání, pravdou je, že je tu mnohem méně obtěžující způsob, jak řešit tento typ problému. Konkrétně, protože oba, med a ricinový olej, mají antispazmické vlastnosti, můžete je zkombinovat pro efektivní domácí lék na škytání, který lze použít téměř kdykoliv. Jen smíchejte lžičku medu s polévkovou lžičkou ricinového oleje. Takto vytvoříte pastu. Polykejte 1 čajovou lžičku každých 5 minut, dokud se škytavka nezastaví.

Lupy

Lupy jsou sice přirozené, ale chceme se jich přirozeně zbavit. Lidé si nejsou vědomi toho, že mnoho případů lupů je způsobeno přemnožením kvasinek. To znamená, že anti-houbové vlastnosti medu mohou poskytnout úlevu od svědění a odlupování. Med s lupy tak může velmi výrazně pomoci. Smíchejte roztok ze tří částí medu na jednoho dílu vody. Po umytí šamponem, vmasírujte takto zředěný med do pokožky hlavy. Nechte ho takto pracovat cca 20 minut a pak opláchněte vlasy v teplé vodě. Měli byste pozorovat rozdíl téměř okamžitě, a zlepšení by se měla postupně navyšovat v průběhu jednoho týdne.

honom zalít zahrádu – Vždyť bude každou chvíli pršet – No právě, běž ji rychle zalít, ať nezmokneš • Už jsi někdy viděla svědomí? – Ne – Tak přece nemůžeš říkat, že žádné nemám.

Slyšel jsem, že chůze má blahodárny vliv na štíhlou linii - Je to tak. Než jsem si vzal svou ženu, chodili jsme denně na procházky. Byla štíhlá jak laň.

Jen co jsme se vzali, přibrala

dvacet kilo • Fanoušku, jdi

